

рата пишели съ ржка, защото въ старо време печатници не е имало. Тогава всѣки грамотенъ човѣкъ — а такива били най-вече духовнитѣ лица — пишелъ или преписвалъ съ ржка и давалъ съчинението на други да го преписватъ и разпространяватъ. Важни съчинения се четѣли публично и разказвали на народа. Но това било рѣдко.

Монахъ отъ XIII вѣкъ преписва ржкопись.

Разбира се, преписването ставало бавно и съ голѣмъ трудъ, затова и науката била достъпна за малцина. Ржкописитѣ били скъпи и могли да ги иматъ само заможни хора: царе, боляри, богати градове или манастири. Селянитѣ и срѣдното градско съсловие не виждали книга и затова били неграмотни. Но не била само въ това бедата. Презъ